

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ АРГЕНТИНЕ О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА И САРАДЊИ У ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Републике Аргентине о трансферу осуђених лица и сарадњи у извршењу кривичних санкција, потписан у Београду 14. октобра 2019. године, у оригиналу на српском, шпанском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И РЕПУБЛИКЕ АРГЕНТИНЕ
О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА
И
САРАДЊИ У ИЗВРШЕЊУ
КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА

Република Србија и Република Аргентина (у даљем тексту: „Стране”);
узимајући у обзир законе и прописе Страна који су на снази у вези са извршењем кривичних санкција;

са жељом да сарађују у извршењу кривичних санкција;

с обзиром да та сарадња треба да служи интересима спровођења правде као и принципима хуманости и поштовања људских права;

са жељом да се омогући успешна реинтеграција осуђених лица у друштво;

с обзиром да ти циљеви могу најбоље да се испуне давањем прилике страним лицима, који су лишени слободе због извршеног кривичног дела, омогући издржавање казне у средини из које потичу;

сагласиле су се следеће:

Члан 1.

Дефиниције

У сврху овог уговора:

(1) „држава пребацивања” означава Страну из које осуђено лице може бити, или је пребачено;

(2) „држава пријема” означава Страну у коју осуђено лице може бити, или је пребачено“;

(3) „осуђено лице” означава лице које по одлуци суда државе пребацивања треба због кривичног дела да буде држано у затвору или подвргнуто неким другим мерама које укључују лишавање слободе;

(4) „санкција” означава казну затвора или другу меру лишавања слободе у ограниченом или неограниченом трајању, коју је изрекао суд државе пребацивања због неког кривичног дела.

(5) „законски заступник” означава физичко или правно лице које је, у складу са законом Стране чији је држављанин осуђено лице, овлашћено да делује у име осуђеног лица.

Члан 2.

Општи принципи

Лице осуђено на територији једне Стране може да буде пребачено, у складу са одредбама овог уговора, на територију друге Стране у сврху издржавања санкције која је изречена том лицу.

Члан 3.

Централни органи

(1) У сврху примене овог уговора, свака Страна именује централни орган.

(2) Централни орган за Републику Србију је Министарство правде Републике Србије, а за Републику Аргентину Министарство правде и људских права Републике Аргентине.

(3) Званични захтев за трансфер, одговори, накнадна комуникација и службени документи који произлазе из њих, биће прослеђивани директно преко централних органа.

(4) Стране могу променити централни орган у било које време и о таквој промени морају одмах обавестити другу Страну дипломатским путем.

Члан 4.

Услови за трансфер

Осуђено лице може да буде пребачено по одредбама овог уговора само под следећим условима:

(1) ако дела или пропусти због којих је изречена санкција представљају кривично дело по закону државе пријема;

(2) ако је то лице држављанин државе пријема;

(3) ако је санкција која је изречена осуђеном лицу казна затвора или било која друга кривична санкција која се састоји у лишењу слободе;

(4) ако је осуђено лице у држави пребацивања одслужило минималан период казне затвора или друге кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе према прописима државе пребацивања;

(5) ако, у време пријема молбе за трансфер, осуђено лице има да издржи најмање још годину дана од изречене санкције;

(6) ако се државе пребацивања, држава пријема и осуђено лице сви сагласе са трансфером, с тим да, када било која Страна сматра да је због старосне доби осуђеног, или његовог физичког или менталног стања то неопходно, сагласност осуђеног лица може дати лице које има право да делује у његово име;

(7) ако је пресуда правноснажна;

(8) ако у држави пребацивања није у току други поступак који се односи на исто кривично дело или било која друга кривична дела;

(9) ако трансфер осуђеног лица не угрожава суверенитет, безбедност, јавни поредак или друге суштинске интересе било које Стране;

(10) ако кривично дело, по мишљењу државе пријема, није политичке или војне природе;

(11) ако трансфер није у супротности са другим обавезама државе пријема из мултилатералних конвенција; и

(12) ако извршење санкције није застарело према праву једне од страна.

Члан 5.

Поступак трансфера

(1) Обе Стране ће обавестити осуђено лице у оквиру подручја примене овог уговора о суштини овог уговора.

(2) Сваки трансфер по овом уговору започиње писаним захтевом државе пријема држави пребацивања преко именованих централних органа. Држава пребацивања обавештава државу пријема, преко истих канала и без одлагања, о својој одлуци да ли одобрава или одбија захтев за трансфер. Ако држава пребацивања одобри захтев за трансфер, обе Стране предузима све мере које су неопходне за извршење трансфера осуђеног лица.

(3) Држава пребацивања доставља држави пријема следеће информације:

- (1) личне податке о осуђеном лицу, његовом/њеном држављанству и пребивалишту;
- (2) диспозитив пресуда на којима је заснована санкција;
- (3) датум истека санкције, дужину већ одслужене санкције од стране осуђеног лица и сваку олакшицу на коју има право на основу извршеног рада, доброг понашања, притвора пре суђења или других разлога;
- (4) оверену копију свих пресуда и санкција у вези са осуђеним лицем као и законских одредаба на којима се заснивају;
- (5) сваку другу додатну информацију захтевану од стране државе пријема у мери у којој та информација може бити значајна за трансфер осуђеног лица и за извршење његове/њене санкције; и
- (6) копију документа из кога се види сагласност осуђеног лица са трансфером.

(4) Свака Страна ће, што је више могуће, доставити другој Страни, ако она то тражи, сваку релевантну информацију, документе или исказе пре сачињавања захтева за трансфер или доношења одлуке да ли је, или није сагласна са трансфером.

(5) Држава пребацивања ће, пре трансфера, пружити прилику држави пријема, ако држава пријема то жели, да, преко званичног лица одређеног од стране државе пријема, потврди да је неопходна сагласност са трансфером од стране осуђеног лица, или лица овлашћеног да делује у његово/њено име, дата добровољно у складу са чланом 4. став 6. овог уговора, и уз пуну свест о његовим правним последицама.

(6) Предаја осуђеног лица од стране органа државе пребацивања органима државе пријема обавиће се у време и на месту у држави пребацивања који су усаглашени између Страна.

Члан 6.

Задржавање надлежности

(1) Када се санкције извршавају на основу овог уговора, држава пребацивања задржава искључиву надлежност у вези са пресудама њених судова, санкцијама које су они изrekli и сваким поступком за преиспитивање, измену или укидање тих пресуда и санкција.

(2) Држава пребацивања може да услови трансфер осуђеног лица тиме да помиловање и амнестија у држави пријема могу бити одобрени само уз сагласност државе пребацивања.

(3) Стране се узајамно обавештавају о одлукама из става 1. овог члана.

Члан 7.

Поступак извршење санкције

(1) Наставак извршења санкције, након трансфера, спроводи се у складу са прописима државе пријема, укључујући оне којима су одређују услови за издржавање казне затвора или другог вида лишавања слободе, као и оне који предвиђају скраћивање казне затвора или другог вида лишавања слободе условним отпустом, условним ослобађањем или на други начин.

(2) У складу са ставом 4. овог члана држава пријема је обавезана правном природом и трајањем санкције, како је одређено од стране државе пребацивања.

(3) У случају када је санкција која треба да се изврши по пресуди суда државе пријема краћа од преосталог дела санкције коју осуђено лице мора да одслужи, држава пребацивања има право да одбије захтев за трансфер.

(4) Никаква санкција којом се изриче одузимање слободе неће бити извршена од стране државе пријема на начин да се иста продужи изван периода наведеног у пресуди суда државе пребацивања. Такво извршење ће, што је могуће више, одговарати санкцији изреченој у држави пребацивања.

(5) Ако држава пребацивања ревидира, измени или укине пресуду или санкцију на основу члана 6. овог уговора, или на други начин смањи, замени, или укине санкцију, држава пријема ће, након што је обавештена о таквој одлуци, исту спровести у складу са овим чланом.

(6) Држава пријема може, по свом закону који се односи на малолетнике, да тако третира свако осуђено лице које је тако класификовано по њеним законима, без обзира на његов/њен статус по закону државе пребацивања.

(7) Држава пријема ће држави пребацивања пружити информације у вези са извршењем санкције:

- (1) ако је осуђеном лицу одобрено условно пуштање и када је он/она отпуштен по издржаној санкцији;
- (2) ако је осуђено лице побегло из затвора пре но што је окончано извршење санкције; или
- (3) ако држава пребацивања тражи извештај.

Члан 8.

Трошкови

Трошкове настале у вези са трансфером осуђеног лица, или извршења санкције након трансфера, сносиће држава пријема.

Члан 9.

Језик

Захтев за трансфер, комуникација и документи који се достављају уз захтев треба да буду пропраћени преводом на службени језик друге стране, или на енглески језик.

Члан 10.**Легализација, овера и потврђивање веродостојности**

У сврху овог уговора, документи који су издати или одобрени од стране надлежних органа Страна неће захтевати додатну легализацију, оверу или потврду веродостојности.

Члан 11.**Временска примена**

Овај уговор ће се примењивати на извршење санкција које су изречене било пре или након ступања на снагу овог уговора.

Члан 12.**Решавање спорова**

Сваки спор који проистекне из тумачења и примене овог уговора биће решаван пријатељски, дипломатским путем.

Члан 13.**Потврђивање, ступање на снагу и раскид**

(1) Овај уговор ступа на снагу првог дана након истека тридесет (30) дана од дана пријема последњег писаног обавештења којима се Страна, дипломатским путем, узајамно обавештавају о завршеним поступку потврђивања у складу са њиховим унутрашњим процедурама.

(2) Овај уговор може бити измењен уз обострану сагласност Страна, разменом нота између Страна дипломатским путем. Измене ступају на снагу у складу са ставом 1. овог члана.

(3) Свака Страна може да раскине овај уговор достављањем другој Страни обавештења у писаној форми, дипломатским путем. Раскид ступа на снагу по истеку 6 (шест) месеци од дана када је саопштено другој Страни.

(4) У случају раскида овог уговора, поступак трансфера који је започет у време трајања Уговора, спровешће се на основу овог уговора до његовог окончања.

Сачињено у Београду, дана 14. октобра 2019. године, у два оригинална примерка, сваки на српском, шпанском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

Нела Кубуровић

Министар правде

ЗА РЕПУБЛИКУ АРГЕНТИНУ

Germán Carlos Garavano

Министар правде и људских права

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Републике Аргентине о трансферу осуђених лица и сарадњи у извршењу кривичних санкција садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре, када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање Уговора

Између Републике Србије и Републике Аргентина не постоји билатерални уговор којим би био регулисан трансфер осуђених лица, као специфичан вид међународне кривично-правне помоћи. Регулисањем овог вида правне помоћи билатералним уговором омогућиће се да лица која су осуђена у једној држави, изречену санкцију издржавају у другој држави чији су они држављани или у којој имају пребивалиште, као и спровођење принципа ресоцијализације, као главног циља кажњавања осуђених лица и олакшаће се сви други видови њиховог третмана, јер ће се осуђена лица налазити на издржавању казне у држави чији су држављани или у којој имају пребивалиште, биће ближи породици, а и сви остали пенолошки разлози иду у корист наведеном. При наведеном се има у виду све чешће кретање грађана једне државе у другу државу.

III. Оцена потребе финансијских средстава за спровођење закона

За примену овог закона средства су обезбеђена Законом о буџету Републике Србије за 2020. годину („Службени гласник РС”, број 84/19), Раздео 23 - Министарство правде, Програм 1602 - Уређење и управљање у систему правосуђа, Функција 360 – Јавни ред и безбедност неklasификовани на другом месту, Програмска активност/Пројекат 0010 – Администрација и управљање, Економска класификација 422 - Трошкови путовања.

У наредним годинама средства за евентуалне трошкове везане за реализацију активности из Уговора ће бити планирана у оквиру лимита који Министарство финансија утврђује за Министарство правде у поступку припреме и доношења Закона о буџету Републике Србије за раздео Министарства правде.